

ET HUSKORS

FARCE I 55 AFDL.

ISCENESAT AF HOLGER-MADSEN

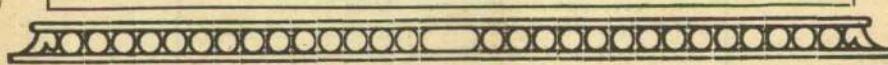

I HOVEDROLLEN:

RITA SACCHETTO

OPTAGET AF NORDISK FILMS CO.

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Hofjægermester Palle Bøgh . . . Hr. *Cajus Bruun*.
Bodil, hans Datter . . . . . Frk. *Rita Sacchetto*.
Lensgreve Preben Rosenørn til
Blide . . . . . Hr. *Torben Meyer*.
Adam, hans Brodersøn . . . Hr. *Robert Schmidt*.
Dr. med. Struck, Grevens Læge . Hr. *Johannes Ring*.

Afdelinger:

1. Hofjægermesterens slette økonomiske Forhold.
2. Datteren Bodil.
3. En Udvej.
4. Lensgrevens „unge“ Hjerte.
5. En Handel.
6. „Hvad siger Bodil til det?“
7. Fader og Datter.
8. Aldrig i Evighed!
9. Ombestemt.
10. Sagen i Orden.
11. Brylluppet.
12. Vanskelighederne begynder.
13. Bruden „besvimer“.
14. Et ødelagt Festmaaltid.
15. De to Allierede.
16. Kløpulveret!
17. Et nydeligt Ansigt.
18. „Fruen har Skarlagensfeber“.
19. Greven rejser skyndsomt bort.
20. Kureret!
21. De to Venner nyder Friheden.
22. Telegrammet til Greven.
23. Nogle Dage efter.
24. Grevens Hjemkomst.
25. En kølig Modtagelse.
26. En Hustru, der ikke vil kysse sin Mand!
27. Ved Sengetid.
28. Grevinden forsvinder.
29. I Sovekammeret.
30. „Hvor er du?“
31. Grevindengaard i Seng.
32. Den næste Dag.

33. Første Mand paa Pletten.
34. Narret!
35. Grevinden giver Gilde.
36. Blandt gamle Venner.
37. Hr. Adam Rosenørn!
38. En hyggelig Paßiar.
39. En vanvittig Idé.
40. Pyroman i stor Stil.
41. Brandmanden Bodil.
42. Vandet trænger igennem Loftet.
43. Grevens ene Haand!
44. Bægeret flyder over.
45. „Som hun gaan og staar!“
46. Rent bogstaveligt.
47. En Ridetur udenfor det normale.
48. Panik!
49. Greven har faaet Lysten styret.
50. Skilsmissen ordnes.
51. Nogen Tid efter.
52. Hr. Nevøen!
53. Et uventet Efterspil.
54. Adam og Bodil.
55. Ende.

En kvik Historie om en gam-
mel Lensgreve og hansunge,
men hysteriske Gemalinde!

Rita Sacchetto.

Hofjægermester Palle Bogh befinder sig Ansigt til Ansigt med sin økonomiske Ruin. Hans Stilling er fortvivlet.

En eneste Udvej åbner sig for ham. Den hovedrige Lensgreve Preben Rosenørn til Blide har lige rent ud sagt til ham, at han — Lensgreven — gerne vil bringe Orden i hans Pengesager. Men kun paa én Betingelse: Hofjægermesteren maa til Gengæld forpligte sig til at bringe et Ægteskab i Stand mellem sin Datter, Bodil, og den alderdomssvakkede Lensgreve. Hellere end gerne gik Hofjægermesteren ind paa denne Bestemmelse, men han er ikke sikker paa, at han kan

opfynde den. Datteren er nemlig en uberegnelig og egensindig lille Skabning, der i et og alt kun er vant til at følge sit eget Hoved.

Tyunget af Omstændighederne tager Hofjægermester Bogh døg en Dag Mod til sig og taler rent ud om Tingene med Datteren. Mod Forventning gaar Bodil ind paa hans For slag men hun lover sig selv, at naar først den gamle Lensgreve har hjulpet hendes Fader ud af Kniben, skal hun nok lage Revanche. Hun skal faa Lysten styret.

Hun finder til sit Held en virksom og snarraadig For bundsfælle i Lensgrevens Livlæge, den hyggelige, gamle Dr. Struck, som selv synes, at det er Synd for den kække unge Pige, at

hun skal knytte sin Skæbne til en udlevet Olding. I Fælles-skab udklækker de to Allierede de Intriger, som i Længden nok skal gøre Lensgreven ked af Rollen som Ægtemand.

Komedien begynder allerede paa Bryllupsdagen. Som Festen er paa sit højeste, foregiver Bodil et Ildebefindende. Hun fores til sit Værelse, hvor hun har en Æske med Klopul-ver i Beredskab. Hun hælder det væmmelige Pulver ud over Ansigt, Hals og Skuldre, og da Lensgreven senere indfinder sig for at høre til hendes Befindende, finder han hende rod-plette og ophovnet. Dr. Struck forklarer, at hun lider af Skar-lagensfeber. Lensgreven bliver ganske bestyrket; tænk, han

kan jo risikere at blive smittet! Lal Skyndsomhed rejser han bort fra Godset efter at have paalagt Dr. Struck at pleje Patienten omhyggeligt. Han agter først at komme tilbage, naar Bodil helt har overstaaet Sygdommen.

Bodil og Dr. Struck har nu Tid og Ro til at forberede deres nye Planer. Bodil har faaet en glimrende Idé. Hun lader en Arkitekt indrette en hemmelig Udgang fra det ægteska-blige Sovekammer.

Da denne Ombygning er fuldendt, skriver Dr. Struck til Lensgreven og underretter ham om, at han nu godt kan komme tilbage. Glad og fornøjet vender den længselsfulde

Ægtemand hjem, men den Modtagelse, Bodil giver ham er ikke ganske, som han har tænkt sig den. Hun opfører sig fuldkommen hysterisk. Dr. Struck forklarer overfor Lensgreven den hysteriske Tilstand som Følge af Sygdommen. Lensgreven beslutter derfor at søge at vinde hende med Lempe.

Ved Sengetid trækker Grevinden sig tilbage til Ægiepartets Sovegemak. Lensgreven lister efter, men han maa nok gøre store Øjne, da han finder Værelset tomt. Næste Aften sørger han for at være første Mand paa Pletten, men i et Øjeblik, da han vender Ryggen til, smutter hun bort gennem den

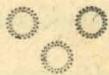
hemmelige Dor. Tjenestefolkene, som han tilkalder for at deltage i Eftersøgningen af den saa mystisk forsvundne Æglehalvdel, har kun Smil tilovers for den gamle Nar.

Han synes imidlertid endnu ikke til Sinds at ville give Slip paa hende. Hun maa derfor finde paa noget nyt. Hun inviterer Huset fuldt af gamle Venner og Bekendte og finder sammen med dem paa alle mulige Skarnsstreger. Men da hun til sidst arrangerer Ildebrand og anstiller sig som en Pyroman af den allerværste Slags, bliver hun alligevel Greven et Nummer for broget. Han giver Ordre til at bede hende komme „som hun staar og gaar“. Anmodningen træffer Bodil, netop

som hun er steget til Hest for at ride sig en Tur. Hun opfatter Anmodningen bogstaveligt og rider op ad Trapperne og lige ind i Stuen til den gamle Lensgreve, der ikke er langt fra at faa et apoplektisk Anfald ved at se hende komme saaledes anstigende. Nu overgiver han sig endelig og skriver med sand Tilfredsstillelse under paa et Dokument, ifølge hvilket han erklærer sig villig til at ophæve sit Ægteskab.

Men for Bodil har Opholdet paa Blide haft en mere vidtrækende Betydning. Paa Blide har hun nemlig truffet Adam Rosenørn, en Brodersøn til den gamle Lensgreve, som nu med sure Miner maa se Nevøen indtræde i-hans Rettigheder.

ADA'S THREE WEEKS

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY
THE NORDISK FILMS Co., Ltd.

Exclusive Department

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone : Gerrard 6172.

Telegrams : Norfilcom, Ox London.

Ada's Three Weeks.

COMEDY-DRAMA.

IN TWO PARTS.

Featuring

Miss Rita
Sacchetto.

Ada's Three Weeks.

WHEN Count Grenville invited Sir Percy and his daughter Ada to Grenville House it was with one special object, and that was to get his friend to arrange a marriage between him and his daughter.

Sir Percy was only too willing, because he knew that the Count's fortune would help to restore his own shattered estates. But Ada loathed the very idea—and naturally, for she was a young and high-spirited woman, and the Count was an old dodderer well past the "allotted span."

Her father pleaded with her. "If you refuse," he said, "it will mean ruin for us." Ada promised to think it over, and eventually agreed to give old Grenville a trial. "But for three weeks only," she stipulated. "If I can't get on with him then, I shall leave him"—and she meant it.

The wedding day arrived, and Ada became more and more depressed every moment. But she found a friend in Dr. Stork, the Count's physician, who comforted her, and assured her that if she only played her cards right, she would soon make her husband tired of her.

The comedy started on the very first day, for immediately after the ceremony, Ada fell down in a faint (which was really a "feint") and was carried upstairs into her room. Then the doctor came down with grave news. "I am sorry to say that the Countess has contracted scarlet fever," he announced to the horrified guests. That was enough for the Count. He decided to go away into the country until she was better.

During his absence, Ada asked the doctor to give instructions to have a secret exit made in her bedroom. When it was constructed, she tested it—pulled back a hidden panel, ran along a corridor, and found herself in the housekeeper's private room. This came in useful, for, of course, the scarlet fever could not go on for ever, and when Ada "recovered," the Count returned.

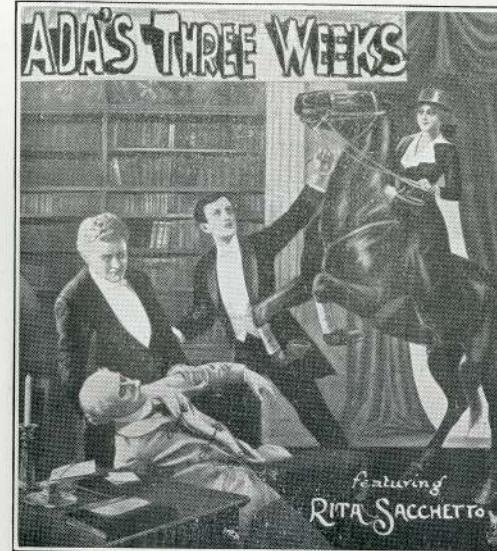
That night the Countess retired to her bedroom first, and directly she heard her husband approaching, escaped through the secret door. The Count came in and searched high and low—on the bed and under it, in the cupboards and behind the curtain—but failed to discover Ada, who by that time was sound asleep in the housekeeper's bed. In the morning the Count was very angry, but Ada had as bad a temper as he had, and in her tantrums managed to smash a good bit of furniture. The next night the Count thought he would make sure of it by going up to the bedroom first. Ada followed later, and while her spouse was locking the door, succeeded in escaping again through the hidden passage. Then the Count gave it up.

For a diversion, Ada invited some friends to the castle, among whom was her husband's nephew, Arthur, with whom she speedily fell in love. Now determined more than ever to "play up" her old dodderer of a husband, she ordered a special dinner, and gave the butler strict instructions to serve the Count first. He did so, and on removing the cover of the dish, out jumped a horde of white mice. The "next turn" was a fire scene. Ada blossomed out in the character of a pyromaniac. With the connivance of Arthur and a few sympathetic guests, she set some paper a light in an upper room, procured a hose and scaled a ladder on to the roof to put out the flames. While this was going on, the Count was explaining to his nephew that he was not much of a husband to Ada after all. In the midst of the conversation water dripped through the ceiling on to his hand. Getting up hurriedly, he received a cold douche full in the face from the hose pipe. Then he collapsed. On coming to, he ordered his wife to appear before him "just as she was." Ada happened to be on horseback at the time, and rode straight up-stairs into the drawing-room to obey his orders to the letter.

This was too much. Now thoroughly convinced that he would never be able to tame her, the Count was only too glad to listen to a proposal to give her her freedom. Ada's adventurous three weeks had come to an end, and shortly after she married Arthur amid general rejoicing.

ATTRACTIVE POSTERS FOR THIS PICTURE. ::

12 SHEET.

6 SHEET.

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Ltd.,

Kinema House, London Road,
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate,
Belfast : 15 Pottinger's Entry,
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

NEW CENTURY FILM SERVICE,

42 Park Place, Leeds.

NEW CENTURY FILM SERVICE,

71 Norfolk St., Sheffield.

THE NORTH EASTERN FILM SERVICE.

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

GREEN'S FILM SERVICE,

835 Gallowgate, Glasgow.

THE KINEMATOGRAPH TRADING CO.,

82 Hill Street, Birmingham.

EMPIRE CINE SUPPLIES,

18 High Street, Cardiff.

G. W. ALLEN,

15 Victoria Park, Fishponds, Bristol.

THE NORDISK FILM CO.,

Limited,

166, 168, 170 Wardour Street, London, W.

For LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND

For YORKSHIRE

For NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE
NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND

For SCOTLAND

For BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES

For SOUTH WALES

For GLOUCESTER and
SOMERSET

For LONDON
and
all remaining territory

L y s t e n   s t y r e t.

Personerne:

Hofjægermester Palle Bøgh. . . . . Herr Cajus Bruun.
Bodil, hans Datter. . . . . Frk. Rita Sacchetto.
Lensgreve Preben Rosenørn til
Blide. . Herr Torben Meyer.
Adam, hans Brodersøn. . . . . Herr Robert Schmidt.
Dr. med. Struck, Grevens Læge. . Herr Johannes Ring.

Hofjægermester Palle Bøgh befinder sig Ansigt til Ansigt med sin økonomiske Ruin. Hans Stilling er fortvivlet.

En eneste Udvej aabuer sig for ham. Den stenrige Lensgreve Preben Rosenørn til Blide har lige rent ud sagt til ham, at han - Lensgreven - gerne vil bringe Orden i hans Pengesager. Men kun paa én bestemt Betingelse: Hofjægermesteren maa til Gengæld forpligte sig til at bringe et Ægteskab i Stand mellem sin Datter, Bodil, og den alderdomssvækkede Lensgreve. Heklere end gerne gik Hofjægermesteren ind paa denne Betingelse, men han er ikke sikker paa, at han kan opfylde den. Datteren er nemlig en uberegnelig og egensindig lille Skabning, der i et og alt kun er vant til at følge sit eget Hoved.

Tvunget af Omstændighederne tager Hofjægermester Bøgh dog en Dag Mod til sig og taler rent ud om Tingene med Datteren. Mod Forventning gaar Bodil ind paa hans Forslag, men hun lover sig selv, at naar først den gamle Lensgreve har hjulpet hendes Fader ud af Kniben, skal hun nok tage Revanche. Han skal faa Lysten styret.

Hun finder til sit Held en virksom og snarraadig Forbunds-fælle i Lensgrevens Livlæge, den hyggelige, gamle Dr. Struck, som selv synes, at det er Synd for den kække unge Pige, at hun skal knytte sin Skæbne til en udlevet Olding. I Fællesskab udklækker de to Allierede de Intriger, som i Længden nok skal gøre Lensgreven ked af Røllen som Ægtemand.

Komedien begynder allerede paa Bryllupsdagen. Som Festen er paa sit højeste foregiver Bodil et Ildebefindende. Hun føres til sit Værelse, hvor hun har en Åske med Kløpulver i Beredskab. Hun

hælder det væmmelige Pulver ud over Ansigt, Hals og Skuldre, og da Lensgreven senere indfinder sig for at høre til hendes Tilstand, finder han hende rødpletet og ophovnet. Dr. Struck forklarer, at hun lider af Skarlagensfeber. Lensgreven bliver ganske bestyrtet: tænk, han kan jo risikere at blive smittet! I al Skyndsomhed rejser han bort fra Godset efter at have paalagt Dr. Struck at pleje Patienten omhyggeligt. Han agter først at vende tilbage, naar Bodil helt har overstaaet Sygdommen.

Bodil og Dr. Struck har nu Tid og Ro til at forberede deres nye Planer. Bodil har faaet en glimrende Idé. Hun lader en Arkitekt indrette en hemmelig Udgang fra det ægteskabelige Soveværelse.

Da denne Ombygning er fuldendt, skriver Dr. Struck til Lensgreven og underretter ham om, at han nu godt kan komme tilbage. Glad og fornøjet vender den længselsfulde Ægtemand hjem, men den Modtagelse, Bodil giver ham, er ikke ganske som han har tænkt sig den. Hun opfører sig fuldkommen hysterisk. Dr. Struck forklarer Overfor Lensgreven den hysteriske Tilstand som en Følge af Sygdommen. Lensgreven beslutter derfor at søge at vinde hende med Lempe.

Ved Sengetid trækker Grevinden sig tilbage til Ægteparrets Sovegemak. Lensgreven lister efter, men han maa nok gøre store Øjne, da han finder Værelset tomt. Næste Aften sørger han for at være første Mand paa Pletten, men i et Øjeblik, da han vender Ryggen til, smutter hun bort gennem den hemmelige Dør. Tjenestefolkene, som han tilkalder til at deltage i Eftersøgningen af den saa mystisk forsvundne Ægtehalvdelen, har kun Smil tilovers foriden gamle Nar.

Han synes imidlertid endnu ikke til Sinds at ville give Slip paa hende. Hun maa derfor finde paa noget nyt. Hun inviterer Huset fuldt af gamle Venner og Bekendte og finder sammen med den

paa alle mulige Skarnsstreger. Men da hun tilsidst egenhændigt overmaler de gamle Ahne-Portrætter, som hænger paa Væggene i det gamle Slot, bliver hun alligevel Greven et Nummer for broget. Han giver Ordre til at lade hende komme "som hun staar og gaar". Anmodningen træffer Bodil netop som hun er steget til Hest for at ride sig en Tur. Hun opfatter Anmodningen bogstaveligt og rider op ad Trapperne og lige ind i Stuen til den gamle Lensgreve, der ikke er langt fra at faa et apoplektisk Anfald ved at se hende komme saaledes anstigende. Nu overgiver han sig endelig og skriver med sand Tilfredsstillelse under paa et Dokument, ifølge hvilket han erkærer sig villig til at ophæve sit Ågteskab.

Men for Bodil har Opholdet paa Blide haft en mere vidtrækende Betydning. Paa Blide har hun nemlig truffet Adam Rosenørn, en Brodersøn til den gamle Lensgreve, som nu med sure Miner maa se Nevøen indtræde i sine Rettigheder.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

A/S NORDISK
FILM-KOMPAGNII

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.

48.
ASSE 13.

Er hatte genug.

Personen:

Hofjägermeister Max Buche ..... Herr Cajus Bruun
Agnes, seine Tochter ..... Frl. Rita Sacchetto
Graf Armin Adler ..... Herr Torben Meyer
Adam, sein Neffe ..... Herr Robert Schmidt
Dr.med. Struck, der Arzt des Grafen ..... Herr Johannes Ring

Der Hofjägermeister Max Buche sieht seinem finanziellen Ruin entgegen. Seine Lage ist äusserst verzweifelt und so greift er denn mit beiden Händen nach dem Ausweg, der sich ihm in dem Grafen Armin Adler bietet. Dieser hat ein Auge auf seine Tochter geworfen und möchte sie gern zu seiner Gattin machen. Hierzu soll und muss der Hofjägermeister verhelfen, denn nur mit dem Gelde des steinreichen Grafen kann dieser seine Gläubiger befriedigen.

So einfach wie jedoch dieser Ausweg erscheint, so schwer ist die Ausführung desselben. Agnes, die Tochter des Hofjägermeisters, ist ein unberechenbares Geschöpf und gewöhnt, vollständig nach ihrem eigenen Kopfe zu handeln. Als alle die kleinen Mittelchen des Vaters, seiner Tochter ein Interesse einzuflössen, versagen, schenkt er ihr eines Tages reinen Wein ein. Wider alles Erwarten geht Agnes auf den Vorschlag, die Gattin des Grafen zu werden, ein, nimmt sich aber vor, sich an dem zu rächen, der es gewagt hat, ihr Herz mit Geld erkaufen zu wollen.

Der Leibarzt des Grafen, der gemütliche, alte Doktor Struck hat längst eingesehen, dass die junge, blühend schöne Agnes viel zu schade für den alten Grafen ist. Und so dauert es nicht lange, so ist er ihr Bundesgenosse geworden und nun schmieden die Beiden Pläne über Pläne, wie sie dem Grafen seine Rolle als Ehemann gründlich versalzen können.

Schon am Hochzeitstage wird der erste Streich in Szene gesetzt.

(Er hatte genug.)

II.

Agnes schützt ein Unwohlsein vor, begibt sich auf ihr Zimmer und bestreut sich Gesicht, Hals und Schultern mit Juckpulver. Als der Graf sie später aufsucht, findet er sie gänzlich mit roten Flecken und Beulen bedeckt vor. Auf seine ängstliche Frage, was ihr denn eigentlich fehle, erklärt Doktor Struck, der hinzugerufen worden ist, die Gräfin hätte Scharlach. Voller Angst, dass er angesteckt werden könnte, reist der Graf Hals über Kopf ab, nachdem er den Doktor flehentlich gebeten, seiner Gattin die sorgfältigste Pflege andeihen zu lassen.

Agnes und Doktor Struck haben nun reichliche Zeit, neue Pläne auszuhecken und kommen auf einen glänzenden Gedanken. Ein Baumeister wird beauftragt, aus dem ehelichen Schlafzimmer einen geheimen Ausgang anzulegen.

Als der Umbau vollendet ist, schreibt Doktor Struck an den Grafen, dass er jetzt zurückkommen könne. Zu Hause angekommen, wird er jedoch von seiner jungen Gattin nicht so empfangen, wie er es in seinem sehnuchtsvollen Herzen erwartet hatte. Im Gegenteil. Agnes benimmt sich vollständig hysterisch. Graf Adler, in dem Glauben, dass dies eine Folgeerscheinung ihrer Krankheit sei, nimmt sich vor, Agnes ausserordentlich vorsichtig zu behandeln.

Am Abend zieht sich die Gräfin in das Schlafzimmer zurück und als ihr der Graf liebesselig nachschleicht, findet er zu seinem grössten Erstaunen das Zimmer leer. Genau so ergeht es ihm am nächsten Abend, nur mit dem Unterschied, dass die Gräfin während seiner Anwesenheit im Schlafzimmer verschwindet. Der Graf ist verzweifelt. Aber immer noch nicht soweit, wie ihn Agnes gern haben möchte. Zuletzt, als gar kein Mittel mehr hilft, bemalt sie die Gesichter der ihrem Gatten so teuren Ahnenbilder. Als der Graf diesen letzten Streich entdeckt, lässt er Agnes durch seinen Diener auffordern, sich augenblicklich, so wie sie geht und steht, zu ihm zu be-

(Er hatte genug!)

III.

mühen. Agnes, die gerade dabei war, mit dem jungen Neffen des alten Grafen auszureiten, nimmt die Aufforderung ihres Gatten wörtlich und kommt zu Pferde in den Salon hineingeritten.

Nun ist die Geduld des Grafen erschöpft. Als ihm der Doktor erklärt, dass die Handlungsweise seiner Gattin keine böswillige sei, sondern dass sie an sogenannten apoplektischen Anfällen leide, unterzeichnet er gern ein Dokument, in welchem er sich verpflichtet, in die Scheidung von seiner Gattin einzustimmen.

Der junge Neffe aber, den sie auf dem Grafensitz kennen gelernt hatte, bemüht sich ernstlich und nicht vergebens darum, in die Rechte seines Onkels eintreten zu dürfen.

- Ende -

Monsieur le comte en avait assez.

Personnages:

Le baron de Savigny. . . . . M. Cajus Bruun.
Béatrice, sa fille. . . . . Mme. Rita Sacchetto.
Le comte Alphonse de Laviline. M. Torben Meyer.
Armand, son neveu. . . . . M. Robert Schmidt.
Le Dr. Bertrand, médecin du comte. M. Johannes Ring.

Le baron de Savigny se trouve face à face avec sa rivale. Sa situation est désespérée, Il n'y a un seul moyen d'en sortir. Le riche comte Alphonse de Laviline lui a dit franchement qu'il voulait bien remettre l'ordre dans sa situation financière, mais à une seule condition: le baron doit en récompense lui donner sa fille en mariage.

Il accepterait volontiers cette condition mais il n'est pas sûr de pouvoir la remplir. Sa fille est en effet une petite personne indépendante, habituée à faire selon sa tête. Forcé par les circonstances le baron prend un jour son courage et déclare franchement la chose à sa fille.

Contre son attente Béatrice accepte sa proposition mais elle se promet à elle-même que lorsque le vieux comte aura sorti son père d'embarras elle prendra sa revanche. Il en aura assez. Elle trouve heureusement un complice dans le médecin du comte, le vieux et charmant docteur Bertrand, qui trouve lui-même qu'il est dommage pour cette jeune fille d'unir son sort à un vieillard.

Les deux alliés conçoivent les intrigues qui à la longue doivent ennuyer le comte de son rôle d'époux.

La comédie commence déjà le jour du mariage. Quand la fête est à son apogée Béatrice feint une indisposition. On la conduit à sa chambre où elle a préparé une boîte de poil à gratter.

Elle se verse la poudre sur le visage, le cou et les épaules et, quand plus tard le comte vient pour prendre de ses nouvelles il la trouve rouge et boursouflée.

Le docteur Bertrand explique qu'elle est atteinte de la fièvre

scarlatine. Le comte est effrayé du risque qu'il court d'être contagionné. Il se hâte de quitter la propriété, après avoir recommandé au docteur de bien soigner la malade.

Il compte ne revenir que lorsque Béatrice sera rétablie. Béatrice et le docteur Bertrand ont donc maintenant le temps de préparer tranquillement leurs nouveaux plans. Béatrice a une idée magnifique. Elle fait faire par un architecte une porte secrète dans la chambre conjugale. Quand ce travail est achevé, le docteur écrit au comte pour l'informer qu'il peut revenir. Le mari languissant revient joyeux et content, mais la réception que Béatrice lui fait est loin d'être comme il l'avait espéré.

Elle se conduit en parfaite hystérique. Le docteur explique au comte que cet état est une suite de la maladie. Le comte cherche donc à la gagner par la douceur.

A l'heure de se coucher la comtesse se retire dans la chambre conjugale. Le comte se glisse après elle mais il ouvre des yeux énormes quand il trouve la chambre vide.

Le lendemain, il fait en sorte d'être le premier sur place mais au moment où il tourne le dos elle disparaît par la porte secrète: Les domestiques qu'il appelle pour l'aider dans ses recherches se contentent de sourire.

Cependant il ne semble pas disposé à renoncer à elle. Elle doit en conséquence trouver quelque chose de nouveau.

Elle invite une masse de vieux amis et connaissances et trouve avec eux tous les tours possibles, mais quand enfin ils se rendent dans la galeries et prennent comme cibles les vieux portraits de famille, le comte perd patience. Il la fait appeler en donnant l'ordre qu'elle vienne tel qu'elle est.

Justement Béatrice vient de monter à cheval pour faire un tour. Elle exécute l'ordre à la lettre et monte les escaliers et

(Lysten styret)

Fransk. -3-

pénètre à cheval dans la pièce où l'attend le vieux comte qui est près d'être frappé d'apoplexie en la voyant arriver ainsi.

Maintenant il se rend et lui signe un document dans lequel il déclare vouloir consentir à divorcer.

Mais le séjour de Béatrice au château Laviline a eu une importance considérable. Là elle a en effet rencontré Armand de Laviline, un neveu du vieux comte qui maintenant doit voir avec amertume son neveu prendre sa place.

oooooooooooo

УЛІСКІД ІМІ СО

СОВЕЙІССЕ

ВІДВІДЕСЬ МОСКОВІ

ВІДСЛОЖЕСЬ 2012

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

